

او تحریم انتخابات را «خودکشی جمعی» خوانده و گفته با سر کار آمدن دولت تندرو که ایران را به ورطه جنگ و تحریم و فقر و فلاکت بیندازد همه ضرر می‌کنیم.

حسن روحانی، رئیس‌جمهور سابق ایران؛

حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران در دولت‌های یازدهم و دوازدهم در بیانیه‌ای از مردم برای شرکت در دور دوم انتخابات چهاردهم ریاست‌جمهوری در روز جمعه ۱۵ تیر دعوت کرد.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از پایگاه اینترنتی حسن روحانی، در متن کامل این بیانیه آمده است:

به نام خداوند عالم و عادل
ملت رشید و فهیم ایران

سلام و درود خدا بر شما باد. درود بر گام‌هایی که آگاهانه برداشتید و درنگ‌هایی که گلایه‌مندانه داشتید. انتخابات جمعه گذشته پیام روشن و رسایی داشت برای آنان که بخواهند ببینند و بشنوند. بیش از نیمی از مردم ایران در انتخابات شرکت نکردند. ادامه روند کاهش در مشارکت در سه انتخابات اخیر از ۱۴۰۰ تا امروز دستاورد کسانی است که بی‌آنکه خود را پاسخگوی مردم بدانند برای آنان مهندسی انتخابات می‌کنند. از جمع عظیم ملت ایران آنان که نیامدند به انتخابات به تأیید صلاحیت‌های سلیقه‌ای اعتراض کردند و آنان که آمدند به رسانه‌های یأس و هیاهوی هراس نه گفتند. میلیون‌ها نفر هم آگاهانه سخن‌ها را شنیدند و از میان آن‌ها بی‌اعتنا به گزارش‌های وارونه و ادعاهای واهی بهترین را برگزیدند. سرانجام انتخابات از چند گزینه انحرافی و پوششی به دو گزینه واقعی و دوقطبی بدل شد. ما امروز با یک انتخاب حیاتی و تاریخی میان دو راه مواجه هستیم که اتفاقاً می‌توان هر دو را در کلمه‌های «تحریم» و «ضد تحریم» خلاصه کرد:

از یک سو در «سیاست داخلی» رقابت میان تحریم (شرکت نکردن در انتخابات) و ضد تحریم (شرکت در انتخابات) است؛ میان آنان که موافق رأی دادن برای تغییر اوضاع هستند و آنان که به نیت تغییر دادن شرایط از رأی ندادن دفاع می‌کنند؛ نیت هر دو جریان یکی است (تغییر) اما یکی طرفدار مشارکت در انتخابات است و دیگری مدافع تحریم آن. من رأی دادن را قبل از آنکه وظیفه بدانم حق افراد می‌دانم اما ما به جز حق در برابر «کشور» خود (که فراخ‌تر از جناح و قوم و قشر و حتی حاکمیت است) مسئولیت و حتی تکلیف (مدنی) داریم. ایران خانه مشترک همه ماست و در برابر سیلی و برانگر نمی‌توانیم بگوییم ما مسئولیت نداریم. در برابر سوراخ کردن این کشتی همه ما مسئولیم و نمی‌توانیم بگوییم به ما ربطی ندارد. یا همه با هم غرق می‌شویم یا همه با هم به ساحل می‌رسیم.

با سر کار آمدن یک دولت تندرو که ایران را به ورطه جنگ و فقر و فلاکت بیندازد همه ما ضرر می‌کنیم؛ چه رأی داده باشیم چه رأی نداده باشیم. تنها تفاوت این است که رأی‌دهندگان می‌توانند مدعی شوند که به قدر وسع کوشیده‌اند اما تحریم‌کنندگان جزئی از وضع موجود خواهند بود. بی‌تفاوتی و بی‌مسئولیتی در این انتخاب میان «مرگ و زندگی» و «جنگ و صلح» به معنای رستگاری نیست. هیچ کس ما را تشویق نمی‌کند که چه خوب! شما سبب سقوط کشور یا غرق شدن نظام

شدید. هیچ کس به ما تضمین نمی‌دهد که آینده بهتر از گذشته باشد. تحریم انتخابات، تحریم سیاست است و تحریم سیاست، تحریم سرنوشت خودمان است.

اگر قرار بود حاکمیت صدای تحریم را بشنود در انتخابات مجلس دوازدهم می‌شنید. این نوع واکنش یعنی تحریم انتخابات بیشتر به نوعی «خودکشی جمعی» می‌ماند که از ترس مرگ به خودکشی دست زنی و با خودزنی تندترین جناح حاکمیت را به قدرت برسانیم و فکر کنیم فروپاشی نوعی تغییر است. هر تغییری که خوب نیست، تغییری خوب است که رو به تکامل باشد نه تخریب. تغییری خوب است که ما عامل و فاعل آن باشیم، نه معلول آن. در تغییری که به تخریب بیانجامد آنچه فرو می‌باشد ایران است و نه این جناح و آن جناح یا این دولت و آن دولت. من خشم و ناراحتی تحریمی‌ها را می‌فهمم، من از مهاجرت اجباری هم می‌هانم رنج می‌برم. من از سایه جنگ و خشونت بر میهنم عذاب می‌کشم اما تحریم انتخابات راه حل نیست. تحریم عامل تضعیف و تجزیه قدرت ایران است. از سوی دیگر در «سیاست خارجی» هم، رقابت میان تحریم و ضد تحریم است. امروز دو نامزد داریم که یکی تحریم در سیاست خارجی و اقتصاد را نعمت می‌داند و دیگری آن را فاجعه می‌داند. یکی قطع رابطه با جهان را فرصتی می‌پندارد و دیگری آن را از دست دادن فرصت‌ها می‌خواند.

هنر یکی دیوار کشیدن و حصار کشیدن دور ایران است و هنر دیگری برداشتن دیوارها و حصارها با کمک بهترین دیپلمات‌ها و کارشناسان است. یکی پدرخوانده‌ی قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه ایران است و در هشت سال هفت قطعنامه علیه ایران گرفته و دیگری با کمک دیپلمات‌ها و کارشناسان در هشت سال این مین‌های بین‌المللی علیه ایران را خنثی کرده است.

یکی مدعی جنگ است و دیگری مدافع صلح؛ نه فقط جنگ خارجی که جنگ داخلی؛ وقتی دختران و زنان و جوانان ایران را به نام‌های دهان پرکن و جیب‌خالی‌کنی، عمق راهبردی می‌داند سبب تنش و شورش در کشور می‌شود. این‌ها همان جریان پیچیده‌ی پیشانی‌سائیده‌ای هستند که مانند دوران امام علی تندتر از امام و کندتر از امت و مردم حرکت می‌کنند. سال‌ها سازمان تحریم ایران را استوارتر کرده‌اند اما یک بار خود با تحریم مواجه نشده‌اند. از اینان جز خطبه‌ها و خطابه‌هایی پای میز «مذاکره برای مذاکره» نشنیده‌ایم. اینان تحریم را می‌خواهند اما نه برای خود که برای ما. اینان در باب دیپلماسی نویی خطابه می‌خوانند و رساله می‌نویسند اما به جای صلح حدیبیه بیشتر یادآور جنگ نهروان هستند.

حریف اینان اما طبیعی هستند که تحریم را نه نعمت که درد و رنج و محنت می‌دانند و برای درمان آن می‌کوشند. به فکر لغو تحریم‌ها، بهبود روابط، رونق تجارت و توسعه صادرات هستند. به تبادل تکنولوژی باور دارند و پهنای باند اینترنت را شاهراه توسعه می‌دانند.

اینک جمعه سرنوشت‌سازی را در پیش داریم. در انتخاب این جمعه، این اشخاص نیستند که در معرض این همه‌پرسی ملی قرار می‌گیرند. انتخاب بین دو جهت‌گیری کاملاً متفاوت است که سمت‌وسوی حرکت کشور و جایگاه ایران در جامعه جهانی را معین می‌کند. یک جریان، وحدت و انسجام در داخل و تعامل سازنده در خارج را دنبال می‌کند. همه چیز را برای ایران می‌خواهد و همه ایرانیان را در عزت و کرامت و ثروت و سلامت، سهیم می‌داند. اما جریان مقابل، جز گروه خود را نمی‌بیند و جز تعارض را نمی‌شناسد و از مذاکره و توافق عزتمندانه چیزی نمی‌داند و مسئولیت رنج مردم و زجر حاصل از تحریم‌ها را هم نمی‌پذیرد. تحریم‌های ظالمانه‌ای که راه توسعه کشور را و ایران را در معرض قطعنامه‌های خطرناک شورای امنیت سازمان ملل قرار داد دستاورد این نگاه و این جریان فکری بود. آن‌ها هم که در سال‌های آخر دهه ۹۰، با سنگ‌اندازی‌ها و سفارت‌سوزی‌ها و دسیسه‌سازی‌ها، ترامپ را به طمع تحریم‌های مجدد انداختند از همین جریان بودند و همین‌ها بودند که مانع احیای برجام و بازگشت اقتصاد به دوره شکوفایی ۹۲ تا ۹۶ شدند.

ملت عزیز ایران! امروز شما در برابر دو انتخاب قرار دارید:

یکم. مشارکت یا تحریم (انتخابات)

دوم. تحریم یا تعامل با جهان

انتخاب بین پیشرفت واقع‌بینانه و یا عقب‌گرد خیالبافانه

انتخاب بین تعامل عزتمندانه یا تحقیر بین‌المللی

انتخابی که دو گزینه روشن و صریح در برابر شما دارد و با هر انتخاب.

میان «رأی دادن و ندادن».

میان نامزد اول و نامزد دوم

می‌توانید سرنوشت حداقل یک دهه آینده خود را رقم بزنید؛ و من [] التوفیق و علیه التکلان

حسن روحانی

۱۴۰۳/۴/۱۱

برچسب‌ها: [انتخابات](#) [1]
[دولت](#) [2]